

Deling indtil Proklamas Udløb, med mindre den fraværende Arving melder sig forinden. Herom henvises til Endringsforslagene Nr. 50, 51 og 53. — Medens hele Udvalget er enigt om, at der ved disse Forslag vil paa en for de forskjellige Interesser betryggende Maade aabnes en Afgang til at se bort fra saadanne fraværende Personer, som vilde være Arvinger, hvis de vare i Live, men sandsynligvis ere døde, tror Flertallet, at man ikke bør blive staaende herved, men at man overhovedet skylder de hjemmeværende Arvingers Ret ikke at behandle en udenlandsk Arving anderledes, end de umyndige Arvinger behandles. Det foreslaar derfor, at der bestikkes en Fuldmægtig for en saadan Arving, og at denne Fuldmægtig skal have samme Ret og Pligt som Børgen for den Umyndige, saa at han navnlig kan vedgaa Arv og Gjæld (§ 16) og forde Boet udleveret efter § 74; naar en saadan Forskrift gives, vil Bestemmelsen i Slutningen af § 14, hvorefter der skal bestikkes Nogen til at varetage den i Udlandet fraværende Arvinges Lørd paa det offentlige Skifte, naturligvis kunne bortfalde, og Flertallet stiller derfor Forslag herom under Nr. 13, ligesom det under Nr. 14, 20, 21, 54 og 60 stiller de øvrige Forslag, der flyde af ovenstaaende Betragtning. Mindretallet finder, at der herved gjøres et for stærkt Brud paa de nugældende Grundsætninger, og at Sammenstillingen med de umyndige Arvinger ikke passer, ligesom det ogsaa finder Anledning til at gjøre opmærksom paa, at der ikke kan søges nogen Støtte for de af Flertallet stillede Forslag i Lovforslagets § 73, der angaar et særligt Tilfælde.

Endringsforslaget Nr. 6 til § 9 handler om Betingelserne for Udlevering af et Bo. Udvalget billiger, at Lovforslaget, naar Proklama er udstedt, kræver, at dets Udløb skal oppebides, og at de anmeldte Kreditorer først skulle fyldestgøres, som man tror, at der i Forholdets Natur er Grund til at gaa et Skridt videre og kræve, at Udleveringen, selv om Proklama ikke er udstedt, ikke maa ske uden med de anmeldte Kreditorers Samtykke. Hertil sigter dette Endringsforslag, og da Konsekvensen kræver, at det Samme maa gjælde i de i §§ 52 og 74 1ste Stykke omhandlede Tilfælde, har man under Nr. 45 og 56 stillt tilsvarende Forslag til disse Paragrafer.

Endringsforslaget Nr. 7 til samme Paragraf gaar ud paa at give den længstlevende Aftagende Ret til under de samme Betingelser at paastaa Boet udleveret; dette stemmer formentlig ganske med Sagens Natur og vistnok ogsaa med den nuværende Praxis.

Endringsforslaget Nr. 8 gaar kun ud paa af praktiske Hensyn at give Skifteretten Mynighed til allerede ved Dødsanmeldelsen at kunne udlægge Boet til den, som besøger Begravelsen, hvilken Mynighed efter Lovforslagets § 43 kun kan udøves, efter at Boet er overtaget til Behandling og navnlig en Registrering er fæst.

Endringsforslaget Nr. 9 er nærmest at anse som en Redaktionsændring, der gaar ud paa at faa den i Begyndelsen af § 13 udtalte Betingelse for Skifterettens Indskriben indført i § 12, som i Dvrigt omhandler disse Betingelser.

Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 10 bemærkes, at, ligesom Landsstinget allerede ved en Endring i § 12 har søgt at forhindre, at Skifteretterne fremtidig skal anse det for deres Pligt at foretage Begyndelsesforretningerne hurtigere efter Dødsfaldet end hidtil, saaledes tilsigter Udvalget ved dette Forslag at erholde yderligere Sikkerhed herfor. Naar der ingenfomhelst Grund er til at befrygte, at Nogen vil forgribe sig paa den Udløbes Efterladenskaber, vilde det være saarende for de Efterlevendes Følelser og vække Misnøje, hvis Skifteretten indsaandt sig før Begravelsen.

Endringsforslaget Nr. 11 gaar ud paa at affatte Begyndelsen af § 14 saaledes, at der tilveiebringes mere Overensstemmelse med Forskriften i Konkurslovens § 59; herved vil det navnlig opnaas, at Skifteretten ikke nødvendigvis behøver at affende anbefalede Breve til Arvinger og Legatarer, naar der er andre, mere praktiske Maader, hvorpaa den fornødne Underretning kan gives.

Forslaget Nr. 12 til samme Paragraf er nærmest en Redaktionsændring.

Endringsforslaget Nr. 15 gaar kun ud paa, at det i mange Tilfælde saa vigtige Gjennemsyn af Boets Bøger og Papirer ikke bør ske, uden at der gives Arvingerne Leilighed til at være tilstede.

Det fremgaar af Lovforslagets Motiver, at det ikke har været Hensigten med § 16 at afskaffe den Skifteretterne ved Resolution 7de Mai 1799 givne Bemyndigelse til at lade Registrering i Boer efter Husmænd og Indsiddere foretage af Sognefogden med to tilkaldte Vidner. Udvalget formener imidlertid, at en udtrykkelig Bestemmelse herom bør indføres i Paragrafen, og at man ved samme Leilighed kan give denne i praktisk Henseende heldige Regel en passende Udvidelse, saaledes at kun de større Registreringsforretninger paa Landet udelukkes. Hertil sigte Forslagene Nr. 16 og 17. Disse Forretninger ville, ligesom hidtil, være at indføre i en særskilt af Amtet autoriseret Protokol; men der er ingen Grund til at beholde den hidtil gjældende Regel, hvorefter Indholdet senere skal affrives i den almindelige Skifteprotokol. Det vil være Skifterettens Pligt at sørge for, at der gives Arvinger og Legatarer Leilighed til at være tilstede ogsaa ved disse Forretninger — hvilket i Dvrigt Skifteretten i de fleste Tilfælde vil kunne lade Sognefogden besørge —, men da Sognefogden ikke vil kunne sørge den Forhandling med Arvingerne, som omhandles i Paragrafens Slutningsbestemmelser, vil der i saadanne Tilfælde hyppig blive Tale om at afholde en særskilt